Ч. 154 (13.393). Львів, субота 17. червня 1933. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 "
Піврічно 30·00 "
Річно 60·00 "
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
" Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ТРЕБА ПРОТИДІЛАТИ.

Львів, 15. червня 1933.

У статті „Не можна мовчати", поміщеній у ч. 141 „Діла" навів я низку подій з нашого життя, які вказують, що частина нашої інтелігентської молоді переживає духову крізу, переходить небезпечне душевне заломання характеру. Та частина молоді у боротьбі за здійснення національних ідеалів послугується й у відношенні до чужих і у відношенні до своїх деколи аморальними, нечесними засобами. Аморальність у політичній боротьбі, пристосовування в ній засади, що ціль освячує засоби, проявляється шкідливо не лише в політичній ділянці, але заправує взагалі громадське життя. Аморальний вчинок у політичному житті веде зправила до аморальних вчинків у приватному житті. Поширення денунціяції і провокаторства серед молоді, отсе безпосередні наслідки тої ідеольоґії, яка санкціонує нечесні засоби у політичній боротьбі. Словом, аморальність має тенденцію поширюватися з одної ділянки на всі ділянки життя людини. Правдивість цієї тези можна виказати на багатьох прикладах з історії людства Не можна забувати, що визвольні змагання всіх народів знаменує все висока етичність, лицарськість, а навіть свого роду романтизм боротьби.

У тій самій статті писав я далі, що причиною духової крізи частини української інтелігентської молоді є і деякі промахи старшого громадянства. Постараюся вияснити це моє твердження.

Одною з головних причин духової крізи молоді є анормальний націоналізм, який проповідує від ряду літ п. Донцов. Націоналізм Донцова не є подібний до західньо-европейського націоналізму. Він суттєво ріжниться також і від фашизму і від ґітлеризму, а виказує прикмети східної анархістичної психіки. Українська молодь читала твори Донцова, переймалася його ідеями, а мало хто з громадських діячів спромагався на те, щоби належно проаналізувати т. зв. націоналістичний світогляд Донцова і йому гідно протиставитись. Праця Донцова п. н. „Націоналізм" появилася друком у 1926 році і від того часу затроює молоді душі без плянового спротиву старшого громадянства.

Далі великий вплив на психіку української молоді має легальна і нелегальна т. зв. націоналістична революційна література. Краєві і закордонні періодичні видавництва, брошури і летючки розходяться у великій кількости примірників. Деякі з них стоять на рівні домашніх вправ середньо-шкільної молоді. Це все діється на очах старшого громадянства, а педагоги, політики, суспільні діячі, преса при навалі інших актуальних справ мало ними займається, не аналізує їх змісту і не опрокидує поодиноких часто-густо абсурдних тез т. зв. революційної ідеольоґії. Коли старше громадянство не знає духового корму, яким живе молодь, то не може гаслам та ідеям, модним серед молоді, протиділати.

Черговою причиною, яка дезорієнтує молодь і підкопує в її очах авторитет національного проводу, є хаос, який поширює в громадянстві частина української національної преси Маємо на думці пресу, яка називає себе незалежною національною пресою, а якої власником є п. Тиктор, а зокрема його органи „Наш Прапор", „Новий Час" і „Комар". Вже від довшого часу ця преса вживає всіх засобів, щоби поширитися і для тої цілі послугується дуже часто нездоровою політичною сензацією. В житті кожного недержавного нардоу преса є дуже важною духовою зброєю в боротьбі за національне і соціяльне визволення. Зате дуже небезпечно, коли ця зброя, незалежна ні від політичних, ні від громадянських кол, а залежна тільки і виключно від одної людини, а в додатку ще від такої людини, яка пресові видавництва вважає тільки торговельним підприємством, обрахованим виключно на зиск. У справі Свята „Українська Молодь Христові" часописи п. Тиктора не знали, на яку ногу стати. Вони містили комунікати про Свято, але якось дуже соромливо і нерішучо, бо не мали певности, як воно вдасться. Щоби забезпечити себе на випадок невдачі Свята, помістили відому карикатуру в „Комарі". По Святі всі вони змінили тон і на всі лади найбільше крикливо прославляють успіх Свята, а „Новий Час" рахуючи на зиск вийшов надзвичайним виданням. Ще гірше поталанило видавництвам п. Тиктора у справі жалюгідних подій у часі відкриття нагробника Івана Франка. „Новий Час" і „Наш Прапор" не найшли ні слова осуду для тих, які камінням і криком допустилися профанації свята. Таким своїм становищем перебрали вони на себе відповідальність за такі події в майбутності. Але і на цьому становищі не вдержалися довго часописи п. Тиктора. Коли власник і редактори побачили, що настрої громадянства є проти такого їх становища, покинули свої первісні позиції і майже тиждень по Святі у ч. 122 „Нового Часу" з дня 4. червня ц. р. осудили тих, що послугувалися криком і камінням у боротьбі з політичними противниками. Таке змінчиве становище популярних і значно поширених видавництв п. Тиктора викликує серед українського громадянства хаос, впливає деморалізуючо на молодь і каже їй зневажливо ставитися до цілого національного табору. З другого боку це створює догідний ґрунт для невідповідальної роботи тої молоді серед здезорієнтованого громадянства.

Осуджуючи невідповідальну і неетичну роботу частини нашої інтеліґентської молоді, мусимо зрозуміти, що частина відповідальности за ту роботу безумовно паде на старше громадянство. Протиділаючи тій роботі молоді, треба в першу чергу усунути недомагання старшого громадянства, про які я говорив, а які сприяють тій роботі. Тоді безумовно ослабне ґрунт для нездорових проявів серед молоді, а в її праці виступить на перше місце ідейність, етичність і лицарськість з усіма їх наслідками.

В. Целевич.

Лист із Канади.

Як населення канадійської домінії переживає теперішню крізу.

Нижче містимо цікавий лист із Канади, присланий нам до використання нашим прихильником зі Стрия. Лист висланий із провінції Саскачеван до краю при кінці квітня ц. р.

Ред. „Діла".

Нам дуже прикро живеться. Та не лише нам, але всім. Із тої причини більшовизм у нас тепер знову зростає. Одні говорять про революцію, інші хотіли би змінити уряд у лагідний спосіб, словом, мішанина. Міста, повіти, провінції і ціла домінія годують робітничі кляси, які тепер без заняття. Також фармери, що потерпіли неурожай у кількох останніх роках, побирають допомогу. Ціни на фармерські продукти дуже впали. Ми в осени продали два бички по півтора року за 12 долярів, корову тепер можна купити за 5 дол. Навіть сам наш доляр літає так, як колись польський золотий. Один тузин курячих яєць фармери продають по 5 центів. 27 кг. найліпшої пшениці коштує 32 центи.

Розуміється, на всякі фармерські продукти ціна то підходить, то падає. Ціни на мануфактуру тримаються без змін.

Податки на всім ростуть, якби по дощі. Недавно домініяльний уряд наложив 2 центи податку від 1 фунта (5/11 кг.) цукру. Через те, що тут у торговлі чеки найбільше курсують, на кожний чек нижче 100 дол. треба платити 3 центи податку, вище 100 дол. — 6 центів. Крім цих нових податків є ще зарібкові і доходові. Навіть за кожний лист у Канаді мусимо платити 1 цент податку.

Правда, уряд зробив деякі полекші для рільничої кляси, а саме: не вільно забирати землі за довг у 1932 і 1933 році. Не вільно домагатися проценту від грошей за ті два роки. Навіть ходять поголоски, що уряд перебере всякі довги рільничої кляси, але сумніваються, аби це увійшло в життя.

Минулого року податки на землю були дуже високі, так, що земля не всилі сама за себе заплатити. Навіть є чутка, що деякі фармери зрікаються землі, з якої не можна дістати досить доходу, аби заплатити податок.

От такийто в нас тепер рай...

—o—

ПРОТЕСТ ПРОТИ НАКЛЕПІВ.

Від філії Українського Центрального Комітету наддніпрянських еміґрантів дістаємо до поміщення такі рядки:

Ми — українська наддніпрянська політична еміґрація, зібрана дня 11. VI. ц. р. на Надзвичайних Загальних Зборах львівської філії Укр. Центр. Комітету, познайомившися з напастями й наклепами, киненими колишнім міністром У. Н.Р. д-ром О. Назаруком у ґазеті „Нова Зоря" ч. 34 з дня 14. V. 1933 р. на нашу Батьківщину, а зокрема на українське військо, яке по геройськи 3 роки боронило Україну перед московським наїздом, підносимо рішучий протест проти такого пониження української чести й чести українського війська. Це нечувана в ніякій іншій нації річ, щоби редактор якоїсь газети зважився оплювувати більшість своєї нації! Не дивуємося таким людям, як д-р Назарук, у яких, по словам пок. В. Липинського, „довголітня політична розпуста й мандрівки по ріжних політичних партіях виснажили всю віру, всю ідейність, дисциплінованість, товариськість і оставили в душі тільки згарища повні злоби, заздрости, перфідії й звичок до політичного крутійства", але дивуємося, що знайшлася „українська" газета ще й „християнська", яка замісць слів миру, любови, зрозуміння й вирозуміння знайшла для „братів" тільки ненависть і погорду. Таким поступованням не будується єдности нації, а тільки копається безодню між її окремими частинами.

Проти цього цькування одної частини нації на другу й підносимо свій голос протесту, сподіваючись, що кожний чесний український патріот у Галичині відмірить п. Назарукові його ж таки мірою — погордою й презирством.

ЗА УПРАВУ ФІЛІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ У ЛЬВОВІ:
Олександер Кузьмінський, полк. ген. шт. голова,
Дорошенко Володимир, заст. голови.

Загальні Збори Товариства Прихильників Освіти.

Дня 14. червня ц. р. продовжувались Заг. Збори Т-ва Прихильників Освіти для довибору 3-ох членів Виділу, які першого дня Зборів зрезиґнували. Вибрана комісія-матка запропонувала на членів Виділу о. д-ра Конрада, д-ра Зубика і д-ра Степана Шухевича. Тому, що оба перші обстоювали свою резиґнацію, комісія запропонувала на їх місце радн. д-ра Копача і проф. д-ра Чеховича. Остаточно тих кандидатів Збори й вибрали. Крім того на місце заст. члена Виділу ред. Гладкого, що також зрезиґнував, вибрали проф. А. Березовського.

Характер жидівської демонстрації в Ню-Йорку.

НЮ ЙОРК, 20. травня. (Вл. кор.). Велика жидівська протигітлерівська демонстрація, яку викликав жидівський конгрес, зібрала майже весь жидівський світ. Нюйорські газети подавали число демонстрантів на 100.000, а жидівські часописи на цілий міліон. Правдою є, що йшли непроглядні маси народу упродовж яких 5 годин, несли ріжні написи в англійській та жидівській мові, ріжнородні карикатури Гітлера і т. п. Між іншими був і такий напис: *Торквемада—Хмельницький, Крушеван—Петлюра—Гітлер.* Біля кожного імени був поданий рік. Було помітне те, що ті самі організації, що йшли з червоними прапорами дня 1-го травня з протестом проти Рузвельта, йшли тепер з жидівськими прапорами проти Гітлера. Деякі поприходили на збірне місце на Медисон Сквер при 23 вулиці з відзнаками серпа-молота, але опісля їх поховали і лишилися лише написи „Арбайтер Рінг Но...“ Демонстрація відбулася дуже спокійно і була добре здисциплінована.

Жиди зібрали 1 200 підписів протестантських пасторів.

НЮ ЙОРК, 26. травня. (Вл. кор.) В бюрі „Національної Конференції Жидів і Христіян“ лежить готова до висилки петиція до німецьких протестантів з протестом проти переслідувань жидів у Німеччині, а на петиції находиться 1.200 підписів пасторів та провідників 26 ріжних протестантських сект. Є це найбільша збірна християнська петиція для допомоги жидам, яку колинебудь підписано в Америці.

—o—

Як американські комуністи хотіли злінчувати гітлерівських артистів.

НЮ ЙОРК, 26. травня. (Вл. кор.) Нюйорські комуністи приготовлялися на лінч гітлерівських артистів у Ню Йорку, але штука не вдалася. До Ню Йорку приїхали кораблем „Колюмбус“ з Північно-Німецького Льойду два артисти, які мали прикрасити німецький павільон на виставі в Шикаго. Якимсь чином нюйорські большовики про це довідалися і змобілізували свої сили в числі біля двох тисячок, щоби схопити артистів при виході з корабля у Брукліні. Одначе поліція відразу зрозуміла небезпеку і порадила артистам всісти на лодку та заплисти просто до Ню Йорку на Савт Феррі. Коли большовики про це довідалися, кинулися на поліцію, щоби на ній пімститися за невдалий замах. Але поліція показала, що вона сильніша від большовиків, хоч було всього 200 полісменів. Пішли в рух полісменські палки та кінний відділ і впродовж пів години большовики програли бій. На побоєвищі лишилося трьох ранених полісменів і кільканацять арештованих большовиків.

—o—

Німецький цісар надіється повороту.

НЮ ЙОРК, 26. травня. (Вл. кор.) Американський письменник, Полтні Бігелов, вернувся з Европи німецьким кораблем „Колюмбус“. Він розповів репортерам, що в часі свого побуту в Европі відвідав свого давнього приятеля, бувшого німецького цісаря Вільгельма II. Вільгельм почувається добре і серед розмови сказав, що надіється вернутись до батьківщини на заклик народу. Коли Бігелова запитали про становище жидів у Німеччині, він сказав, що вісти про переслідування такі переборщені, як колишні вісти про німецькі звірства в часі війни.

Кажуть, що дістане роботу 3 міліони людей.

НЮ ЙОРК, 29. травня. (Вл. кор.) Джеймс Ренд, президент корпорації „Ремингтон Ренд“, ворожить, що заки мине літо, з міліони безробітних в Америці дістане працю. Свою заяву опирає він на звітах своїх 1.800 продавців, які працюють у його 200 складах по цілій Америці. Він каже, що бизнес поправляється тому, бо президент заборонив вивозити золото і тому, що приходить зміна вартости доляра.

—o—

ЕСПАНІЯ ПОЯСНЮЄ, ЩО ТАКЕ „ГАКЕНКРАЙЦ“.

Тому, що в еспанських пристанях часто приходило до ексцесів із причини „ґакенкрайца“ на прапорах німецьких кораблів, еспанська влада оголосила розпорядок, що винуватців каратимуть строго. Рівночасно влада поконює, що така відзнака, то новий німецький прапор.

ГАНДІЄВІ НЕМА РЯТУНКУ.

У противенстві до недавніх вісток про покращання здоровля Гандія, на думку лікарів доля Гандія запечатана. Хоч пе козяче молоко та помаранчовий сік і їсть дактилі, всеж щодня більше підупадає. Відколи перестав постити втратив дальших 10 кг. на вазі.

—o—

Один день у Старяві.

Посвячення нової станиці.

Минуло від цього часу вже два тижні, але свіжий, приємний спомин напрохується, щоби його списати.

Недільний, травневий ранок згуртував на перемиському залізничому дворці сила народу. Це здебільша молодь, але є чимало і старшого громадянства. Всі вдоволені, бо ідуть на посвячення вакаційної оселі т-ва охорони дітей у Старяві. Надходить просвітянська орхестра, у гарних блакитних мазепинках, музика грає „Гей там на горі Січ іде“ і їдемо.

Рівнини, які розлягалися довкола Перемишля починають поволі змінятися у підкарпатські горбки й за годинку поїзд стає перед зеленим горбком, де стоїть прегарна церковця у гуцульському стилю. Довкола церкви зібралося багато дооколичного народу. Формується похід з музикою і всі входять до церкви на Службу Божу. Після відправи, розбігаються діти й обсідають горбки, прибережжа потічка й покріпляють їдою свої сили.

Тимчасом зеленими полями, хвилюючого жита, наче ріжноколірні стрічки йдуть процесії з дооколичних сіл, та гуртуються біля церкви, співаючи „Пречистая Діво Мати“.

Поодинокі гуртки прогульковців мандрують до оселі. Переходять міст на Стривігорі й попід колишні зломи йдуть понад рікою в гору.

Горби, ліси, журчання гірських потічків, а на цьому романтичному тлі великий, одноповерховий будинок, критий бляхою.

Завдяки зусиллям перемиського громадянства маємо вакаційну оселю, де наша молодь

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 17. ЧЕРВНЯ 1933.

ІВАН ВИЛИНА 2)

В чім слабість української літератури?

Величина наших письменників і чужих. — Вплив середовища. — Матеріяльна піддержка.

Які є можливі причини, якщо не дивитися на зміст нашої літератури, а тільки шукати їх поза нею, того, що наша література слаба? Або, скажім, як у нас звичайно люди — наскільки вірно інтерпретую погляди нашого громадянства — дивляться на те, чому наша література слаба?

Треба тут виключити зпід розгляду ту причину, яка нам у першу чергу насувалась би, а саме брак своєї державности. Бо думаю так, врештою, це для кожного ясне, що якби ми мали свою державність, то, розуміється, питання слабости нашої літератури скоро було би розвязане. Але нам іде про такі причини, які впливають чи можуть впливати в тих відносинах, які є.

Ці причини можуть бути — як у нас звичайно люди дивляться — такі: брак у нас талантів чи мистців слова, далі, наше некультурне і суспільно нескладне середовище, а з чим вяжеться те, що в нас громадянство не піддержує матеріяльно письменників, вкінці те, що наші письменники замало студіюють чужі великі літератури і замало на них опираються.

Додам, що я не дивлюся на літературу, як може дехто, що, мовляв, література це таке діло, що про нього звичайним розумом не можна говорити і що воно виключно залежить від таланту чи хисту мистця, а що на нього не може стороння людина чи відносини чи воля самого автора впливати. Навпаки, думаю, що на літературу можна впливати і зовні, так само як її може надати напрям і зміст особиста воля і праця письменника. Відомож, що великий Едісон сказав, що ґеній це тільки два відсотки вродженого хисту, а решта — воля і праця людини.

Розглянемо вище подані причини слабости нашої літератури і зачнім від першої, себто браку талантів чи мистців слова.

Розуміється, на талант можна дивитися ріжно і хтось може одного автора вважати талантом, інший ні. Одначе будемо говорити загально. Є в нас люди і я з деякими із них особисто розмовляв, — які твердять, що наші письменники, може бути з виключенням Шевченка — якщо судити по тім, що вони дають від себе, це тільки так, як друго- або третьорядні письменники з чужих великих літератур, напр. у Німеччині, де таких, як наші письменники, навіть не причислюють до історії літератури. Отже, передовсім не розумію, пощо додавати: „Якщо судити по тім, що вони дали від себе“? Думаю, що хтось може бути великим талантом або навіть ґенієм, але може нічого або майже нічого „не дати від себе“! Подруге, якщо в нас подають за причину слабости нашої літератури саме брак талантів, то власне маємо на увазі самих письменників, їхній вроджений хист, а не їхні твори чи те, що вони дали від себе. А третє і це найважніше, думаю, що якщо в нас хтось говорить, що всі наші письменники, почавши від Котляревського через Федьковича, Франка, Коцюбинського, Лесю Українку, Стефаника аж до Винниченка й інших, що створили нашу національну літературу, це тільки так, як друго- чи третьорядні письменники з чужих великих літератур, то, поминувши факт, що такою оцінкою він ображує сам себе і свій нарід, але він або сам не знає, що говорить, або свідомо говорить не те, що думає!

Гадаю, що твердити: наша література тому слаба, що в нас нема талантів чи мистців слова, нема ніякої підстави. Інша справа, чому вони не дали великих творів відповідних їхнім вродженим завдаткам, але про це окремо.

З другого боку некультурне і суспільно нескладне середовище не може бути рішаючою причиною слабости нашої літератури. Вонож звісно, що для дійсного таланту — а, як кажу, маємо письменників з великими талантами — середовище не є ніякою або майже ніякою перешкодою для творення. Між іншим доказ на те в тім, що нинішні наші малярі, хоч середовище для них є ще менше сприятливе, ніж для письменників, дійшли до великих осягів. Врештою, знаємо народи, які хоч мають свої держави, але культурно стоять нині на ще нижчім ступні ніж ми, напр. народи балканські, турки, араби, китайці, індійці і т. д., а всетаки вони мають великі літературні твори і ними чужинці цікавляться. Потім, чим може впливати відємно некультурне і суспільно нескладне середовище на літературу? В сюжеті темах і доборі персонажів, яких у некультурнім середовищі, очевидно, не можна брати з тих самих кол громадянства, що в культурнім? Алеж ми знаємо, що вартість і сила якогонебудь літературного твору не залежить від добору сюжетів ні тем ні персонажів. Так само знаємо, що некультурне середовище може більше впливати відємно на розвиток наук, техніки, промислу і т. д., що тягнуть свої соки передовсім з матеріяльної культури, але ніяк на літературу, красне письменство, що має за предмет людську душу, а ця однаково може страждати чи радіти чи взагалі сильно і глибоко відчувати в некультурнім і в культурнім середовищі. Знаємо, що сюжети, теми і персонажі творів такого Гамсуна чи Горкого, як і самі автори, походять з низького під культурним і суспільним оглядом середовища, а всетаки їхні твори і вони самі великі.

(Продовження буде).

зможе набирати нових сил до праці. Будинок прибраний святочно у фестони, хоругозки й гірлянди квіток. На порозі витає нас господар п. Бачинський і зі щирим захопленням показує кожний куток нашої рідної хати. З оповідань тамошніх громадян довідуємося, скільки труду й недоспаних ночей присвятив він саме тій оселі.

Дожидаємо процесії.

Поволі простору площу перед будинком і доокодичні поля вкриває юрба народу, далі показується процесія, чути музику й спів. Увесь похід, виглядає чарівно у золотих проміннях сонця. Користаючи з погоди, виносять на площу великий стіл, прикритий скатертю й починається обряд свячення. Співає хор жіночої гімназії.

Священиків є дуже багато, а кілька з них у святочних ризах, відправляють відповідні молитви й посвячують цілу оселю. Ідуть промови.

Господар передав голові Т-ва ключі від будинку, а місцеві дівчата у народньому одязі, привитали його хлібом, сіллю на новій оселі.

Музика заграла „Боже великий". На площі почали заводити ріжні ігри, танці й хороводи при звуках музики, а деякі громадяни порозходилися гуртками оглядати прегарну околицю. Так минуло кілька годин. Надихані пахощами смерекових лісів і свіжістю піль верталися ми до хати, повні надії на розвиток оселі, побудованої на окраїнах нашої землі.

Яр М.

Концерт для вшанування памяти Івана Франка в Серені (Бельґія).

Заходом української кольонії м. Ліежа і його околиць, 4. травня ц. р. відбувся в Серені великий концерт для вшанування памяти Івана Франка. Вже сама програма своєю ріжноманітністю вказувала, що концерт, як на еміґрантські відносини, буде цікавий. Це один з найбільших виступів нашої кольонії в Бельґії. Важний він ще й тим, що участь у концерті взяли не лише члени ліежської і серенської громади, але всі українці, які находяться в ліежськім промисловім басейні. Цей факт справді рідкий і небувалий за останні часи між нашою еміґрацією. По невдалих спробах уенерівців і по коротких особистих порахунках, атмосфера трохи прочищується.

На програму свята склалися такі точки: хорові, місцевого хору, який удалося склеїти в останній хвилині, промова, деклямації пп. Д. Сацюка і Торського та п-і Мельничукової, соля п. Онуфренка, ґітарові соля п. Іщака, спомин про І. Франка відчитав Е. Квалик і рецитація „Рубач". Тому, що в нашій кольонії є багато заробітчан (між ними з Підкарпаття), то при програмі свята треба було стосуватися до них. В тій ціли був спеціяльний реферат: „І. Франко і селянство" студ. Підляшецького, запрошеного з Лювену.

Цілий дохід зі свята пішов на покриття коштів домівки ліежської громади. Без огляду на крізу і малий заробіток наших громадян жертвенність була вдоволяюча. Присутні почувалися вдоволені, що забули про гуркіт машин і стук копальняних молотів. Був це гарний і памятний день у житті нашої кольонії.

М. Савка.

Як піднести господарство на селі.

Організація допомоги для вишколу селянських синів у господарсько-садівничій школі Т-ва „Просвіта" в Милованні.

Товариство „Просвіта", Центральний Ревізійний Союз Українських Кооператив, „Центросоюз", „Маслосоюз", „Сільський Господар" і Рідна Школа, які вислали своїх постійних відпоручників до Педаґоґічного Патронату милованської Школи, спільними силами створили можливість для селянських синів вчитися сільського господарства і то так всесторонньо, що ледви чи є така можливість в якійнебудь іншій сільсько-господарській школі на наших землях.

Склад учительського персоналу, розбудова поодиноких ділянок шкільного господарства, участь школи у працях доокодичних сіл — все це пристосоване до того, щоби учні могли придбати всесторонне практичне знання і тимсамим могли самі пробиватися і вести своїх односельчан крізь сучасні злидні до кращого майбутнього. Потребу сільсько-господарської науки село відчуває чимраз більше і зацікавлення хліборобською школою велике, одначе через матеріяльну скруту дуже мало селян може утримувати 11 місяців свого сина в школі. А це найменший протяг часу, в якому може ученик з покінченою народньою школою засвоїти собі конечне знання сільського господарства, щоби дати собі раду у власному господарстві та помагати своїм односельчанам, які не мали змоги побувати у хліборобській школі.

В інтересі піднесення добробуту кожне село повинно дбати, щоби якнайбільше господарів мало хліборобську освіту.

Кожне село повинно організувати збірну допомогу для тих, що бажають навчитися поступово господарювати, а не мають засобів на утримання в Школі. Провід в організації такої допомоги повинні перебрати на себе філії і читальні Т-ва „Просвіта". Вони повинні ввійти в порозуміння з іншими організаціями на селі і створити постійний фонд для допомоги кандидатам милованської школи чи інших сільських господарських курсів. Кожне більше село повинно мати такий фонд, щоби вистарчив на утримання щонайменше одного курсанта з цього села. Коли одному селу не під силу зібрати такий фонд, тоді для тої цілі повинні злучитися організації кількох найближчих сіл.

На утримання одного учня в господарсько-садівничій школі товариства „Просвіта" в Милованні треба яких 35 зол. місячно, а за 11 місяців, дочисляючи кошти подорожі, убрання та потрібне до науки приладдя, треба яких 450—500 зол.

Принайменше таку суму треба в районі зібрати. Щоби зібрати допомоговий фонд і господарити ним треба скласти при філії чи читальні Т-ва „Просвіта" окремий Комітет з представників усіх тих місцевих установ, які погодилися брати участь в допомоговій акції для ширення хліборобської освіти. Зібраний фонд треба зложити на окрему книжечку в місцевій або найближчій кредитовій кооперативі. Кредитова кооператива давала би позичку до висоти зложеного фонду на утримання в хліборобській школі тим кандидатам, на яких вкаже допомоговий Комітет.

Беззворотних допомог не треба давати, бо тоді зложена праця для зібрання цього фонду не є вповні використана. Раз створена основа повинна бути тривкою. Селянин, який не всилі в одному році вилати на науку сина 500 зол. погодиться радо сплачувати цю квоту кілька літ, щоби за ці гроші можна було опісля з того села вислати другого кандидата на науку. Така допомога на хліборобський вишкіл не є новиною. Нею користувалася широко молочарська кооперація на курси „Сільського Господаря".

Допомога молочарської кооперації на курси „Сільського Господаря" досягала 3—4.000 зол. пересічно по 120 зол. на одного курсанта. Багато молочарських кооператив давало беззворотні допомоги і коли тепер матеріяльний стан більшости молочарських кооператив давало беззворотні допомоги і коли тепер матеріяльний стан більшости молочарських кооператив не дозволяє призначувати нові підмоги, вони не всилі висилати зі свого району дальших кандидатів на науку. Тому-то раз зложений допомоговий фонд повинен за коротший чи довший час, залежно від спромоги того, хто ним покористується, вернутися для допомоги на науку іншим.

Як зібрати такий фонд, на це в кожній місцевості знайдеться багато способів, діло лише в тому, щоби були для тої цілі визначені люди, які про це думалиб і не пропустили ніякої нагоди, коли можна такий допомоговий фонд зібрати (аматорські вистави, розділ чистого зиску кооператив, принагідні збірки тощо).

Той район, де така допомога буде краще зорганізована, і звідки вийде більше кандидатів на науку, там буде йти краще організаційна праця. Допомогу треба давати лише таким кандидатам, які дають запоруку, що будуть пильно прикладатися до науки, а після закінчення школи будуть не лише самі користати з науки, але поділяться своїм знанням з сусідами, беручи участь в організаційній праці села. Таку допомогу започаткувала філія товариства „Просвіта" в Станиславові. Якщо й інші філії товариства „Просвіта" підуть за прикладом станиславівської філії товариства „Просвіта", то милованська школа знайдеться в клопоті з приміщенням усіх кандидатів і тоді стане необхідна потреба творити хліборобські школи в інших районах.

Допомогу для хліборобського вишколу сільської молоді вважаємо основою для організаційного поступу на селі, а разом з тим дорогою для успішної праці у всіх ділянках народнього життя на селі.

Не занедбуючи іншої праці, присвятім тій справі пильнішу увагу, а напевно дамо тим нашому селу велику поміч.

Д-р М. Ходевчук.

БУРЯ НА ЧОРНОМУ МОРІ.

З Одеси повідомляють, про велику бурю, яка лютувала на північному Чорному Морі. Буря заскочила кілька рибальських кораблів. Із них три схоронилися до близьких пристаней. Два кораблі загинули. Побоюються, що вони затонули з 14 рибалками. Рівночасно північне побережжя біля Одеси навістив грізний буревій. Зривав дахи з домів, ломив дерева та заподіяв великі шкоди. Кілька кораблів в одеській пристані зірвало з якора та понесло на отверте море.

Ширіть наш часопис!

З орґанізаційного руху.

Повітові наради УНДО у Чорткові.

В суботу дня 10. червня 1933 р. відбулися в Чорткові наради представників 39 громад чортківського повіту, скликані Повітовим Комітетом УНДО в Чорткові. Наради отворив сенатор д-р Антін Горбачевський, покликуючи до президії о. Степана Оробця з Росохача і п. Михайла Станька з Чорткова. Реферат про загальне політичне положення у світі, зокрема в Польщі та про положення українського народу виголосив посол д-р Степан Баран. Після політичної частини пос. д-р Баран обговорив цілий ряд законів, що появилися в останніх часах, а зокрема шкільний закон, закони земельні і вкінці основно новий закон самоуправний для громад і повітів, оголошений дня 13. травня 1933, який зачне обовязувати від дня 13. липня 1933. р. Заінтересування учасників було дуже замітне, передовсім новим самоуправним законом. З черги п. Василь Шкварок виголосив орґанізаційний реферат, а опісля д-р Остап Юрчинський виголосив реферат про значіння преси для політичного, культурного та господарського життя народу, завзиваючи передовсім до поширення „Свободи". Над рефератами була довга і цікава дискусія, в якій забирали голос: о. Михайло Дрогомирецький з Дмухавки, господар п. Михайло Киндяк з Ромашівки, д-р Фірчук, директор Носик і д-р Хичій, всі три з Чорткова, господар п. Степан Винник з Ягольниці Старої, о. Степан Оробець, господар п. Петро Поліщук з Білої і врешті в довшій промові сен. д-р Горбачевський. На внесення о. Дрогомирецького ухвалено одноголосно довіря для Української Парляментарної Репрезентації і для проводу УНДО та рішено поширювати якнайбільше „Свободу". Наради закінчено відспіванням національного гимну.

Еміґраційні справи.

ВИЇЗД НА КОЛЬОНІЇ В КОРДОБІ ПРИПИНЕНИЙ.

Реєстрація родин, що бажали виїхати на кольонії в Кордобі (Арґентина) припинена. Ті, що готовилися до виїзду, на разі не можуть виїхати і не знати коли, реєстрація буде відновлена.

Заінтересовані тією кольонізацією в ніякому випадку не повинні продавати майна, доки справа не буде вияснена.

ЗБІРНИХ ВИЇЗДІВ ДО ФРАНЦІЇ НЕМА.

Виїзд до Франції можливий під сучасну хвилину лише на основі контрактів праці, надісланих із Франції і потверджених польським консулятом. Хто такого контракту не має — безумовно виїхати не може. Збірні транспорти рільних робітників від року не відходять до Франції і нема найменшої надії, щоби такі транспорти, зібрані шляхом рекрутації по поодиноких повітах могли у скорому часі знову відходити.

Наші селяни хибно розуміють інформаційні афіші Еміґраційного Синдикату, в яких сказано, що Синдикат орґанізує транспорти. Під тим словом треба розуміти звичайні транспорти, які відходять кожного вторку зі Львова або кожного четверга з Познаня, але це є транспорти еміґрантів, які їдуть на основі контрактів до праці у Франції, а не давніші збірні транспорти. Наслідком хибного розуміння, багато заінтересованих у виїзді до Франції приїзджає або пішки приходить до Львова і щойно тут довідується, що рекрутації тепер нема, а тим самим ніхто не може виїхати.

У всіх справах, звязаних з виїздом на чужину, повинні заінтересовані звертатися до Товариства Опіки над Українськими Еміґрантами, Львів, вул. Вишневецьких ч. 4. І пов. (Еміґраційний Дім).

СТРІЧА ДАЛЯДІЄРА З ГІТЛЕРОМ?

„Еко де Парі" повідомляє, як каже на основі достовірних джерел, що передбачують переговори в справі стрічі Далядієра з Гітлером і Мусоліні ще перед ратифікацією пакту 4-х. Метою переговорів із Мусоліні було би усунути непорозуміння між обома державами. „Еко де Парі" твердить, що стріча Далядієра з Гітлером майже певна, хоч іще невідомо, де вона відбудеться.

Рівночасно й Райтерова агенція повідомляє, що Даляді виїхав із Льондону до Парижа та в найближчих днях стрінеться з Гітлером.

—o—

СТЕЖІ ТА СКОРОСТРІЛИ НА НІМЕЦЬКО-АВСТРІЙСЬКІМ КОРДОНІ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. „Телеграф" повідомляє зі Зальцбурга, що над баварсько-австрійським кордоном запримітили більші відділи німецької політичної поліції. На мостовім причілку біля Обериндорфу кружляють сильні озброєні стежі. Від двох днів уставлені біля моста скорострілі.

—o—

ОБВИНУВАЧУЄ ВЕНІЗЕЛЬОСА В КЛЕВЕТІ.

Генерал Метаксас, вожд грецьких роялістів, обвинуватив Венізельоса за клевету, тому що він сказав, що Метаксас організував атентат на його життя.

НІМЕЧЧИНА ВІДКЛИКАЛА РОЗПОРЯДОК У СПРАВІ АВСТРІЙСЬКОГО ДИПЛЬОМАТА.

Німецький уряд несподівано відкликав своє первісне репресийне зарядження супроти пресового аташе австрійського посольства в Берліні д-ра Вассербека. Вассербека випустили 14. червня пополудні на волю і він вернувся до свого мешкання, і його — як повідомляло німецьке радіо — не відставили примусово до німецько-австрійського кордону.

Рівночасно поручили німецькому послові у Відні д-рові Рідові звернутися до австрійського уряду, щоби д-ра Васербека відкликали урядово з Берліна.

НЕ ТУЖАТЬ ЗА АРХ. ОТТОНОМ.

З Будапешту повідомляють, що там кожної хвилини сподіються приїзду архикнязя Оттона задля монархістичного перевороту. Премієр Гембеш у парляменті заявився проти реституції монархії та взагалі, що Мадярщина зовсім добре почувається без короля. Всякі монархістичні спроби викликують лише незгоду в краю та між народні конфлікти.

ГРАДОВА ТУЧА В ШВАРЦВАЛЬДІ.

З Віртбурга повідомляють, що околиці Шварцвальду навістила грізна хуртовина, що тревала майже безупину дві години. Гірські потоки замінилися у великі ріки, що залили великі частини краю. Деякі села зовсім залиті водою, кільканадцять родин мусіло покидати свої хати. В інших околицях град знищив плоди зовсім. В лісах хуртовина повиривала багато дерев, позривала мости, великі зломи скель поспадали в долини та заподіяли знищення. В Лявтервайле та Вайзербаху завалилося кілька домів, причому згинуло двох людей. Матеріяльних втрат є на міліони марок.

ГРІЗНИЙ ВИБУХ ВУЛЬКАНУ.

Із Сан Джозе (столиця республіки Костарика) прийшли вістки про грізний вибух вулькану Ірені, що є 30 км. від міста. З кратера безупину добуваються величезні клуби диму, а на узбіччя вулькану падуть маси вогняного попелу. Лява струєю на 6 м. широкою посуваєтся доволі скоро вділ і нищить по дорозі всяку рістню. Дрібний міжкий попіл покрив теж грубою верствою вулиці та дахи домів міста Сан Джозе.

НОВИНКИ

— Конфіската. Ч. 152 „Діла" було сконфісковане за другу половину статті п. з. Зелені Свята в Самбірщині.

— Кружок Р. Ш. ім. М. Шашкевича у Львові подає до відома, що згідно з дворазовою ухвалою Головної Управи і Президії Р. Ш., дівоча гімназія Р. Ш. у Львові переноситься з теперішнім шкільним роком до власного будинку Т-ва „Рідної Школи" при вул. Хшановської ч. 9. Новинка в „Ділі" ч. 153 з 16. VI., що в тім будинку буде бурса не відповідає правді. Вписи до гімназії відбуваються щодня до 24. червня ц. р. За Старшину Кружка **Михайло Бадлюк**, голова.

— Залізничі полекші обіцює варшавське міністерство шляхів головно з думкою піддержати хліборобство та краєвий промисл.

— Клопоти українського купця. Двічі в клопоті був наш львівський купець, до якого на два дні перед зіздом польських соколів, прийшли польські студенти з домаганням купити наліпку з написом „Пшистань Сокола". Наліпка коштувала 3 зол. 20 с.; купець в остраху мусів її купити і вивісити у вікні. На другий день урані прийшли ті самі студенти назад і заявили йому, що їхній комітет рішив усі продані наліпки „стягнути". Купець зміркував у чому річ і каже: „Чому просто не хочете признатись, панове, що ви зробили помилку і продали наліпку українцеві?" Студенти призналися. Тоді дотепний купець каже далі: „Якби ви мені були дали ту наліпку з чемности, то тепер ви могли би мені її відобрати. Але, коли я її купив, то вона моя власність." Студенти мали вже приготовані гроші і передали купцеві 3 зол. 20 сот. Той з радістю зірвав зі свого вікна наліпку і віддав її. Обі сторони були вдоволені.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

— Осторога перед виїздом до Абисинії. На основі матеріялів, зібраних на місці в Абисинії, еміграційний синдикат остерігає людей перед наміром виїзду до тої країни, бо під цю пору нема там ніяких виглядів на заробіток. Наших людей є в Абисинії дуже мало та й ті голодують. Раді би вернутися до краю, та нема в них грошей на дорогу.

— Еміґранти стережіться від злодіїв. В останньому часі траплялися знову випадки, що еміґрантів підчас переїзду у Варшаві обкрадали. Не треба познакомлюватися з ніким ні на вулиці, ні в трамваю, ні в поїзді; не давати нікому до рук своїх документів, а тимбільше грошей. Гроші за візи треба вплачувати лише в консулятах.

— Еміґрація до Еспіріто Санто (в Бразилії). Виїзд до Бразилії для хліборобських родин облекшений. Корабельна карта коштує 667 зол. 50 сот. від особи повище 10 літ. Завдаток на 25 гектарових приділ землі коштує 500 зол., а на прожиток в перших місяцях треба 350 зол. За всякими вказівками й інформаціями треба звертатись на адресу: Дім Еміґраційний, Львів, вул. Вишневецьких 4.

— Тілесні кари в школах колишньої пруської займанщини обовязували в цих землях Польщі до дня 15. березня ц. р., бо щойно законом з дня 25. січня їх скасували з днем оголошення закону.

— Павільон забитий дошками. Польські міродатні чинники довго радили над тим, чи Польща має взяти участь у світовій виставі в Шикаго. Вкінці ухвалили не брати участи. Офіціяльно не взяли в виставі участи і поляки, які живуть у Зл. Державах. Приватно стали будувати кіоск за ініціятивою якогось д-ра Каліша. Коли вже кіоск майже скінчили, мусіли перервати роботу з причини браку фондів. Вечором на передодні отворення вистави на приказ польського консуляту зняли вивіску „Полянд" і павільон забили дошками.

— Французькі виклади з українського мистецтва. Т-во українознавства у Парижі дало почин до серії викладів з „Історії українського мистецтва", які веде п. Марта Фошон в Океанографічнім Інституті. П. Фошон, асистентка при катедрі мистецтва одної із вищих шкіл у Парижі, була довший час кількома наворотами у Галичині.

— Український молодечий зїзд у Шикаго скликують всі американські організації молоді, на 16. серпня, підчас українського тижня на світовій виставі в Шикаго. Комітет зїзду складений під проводом панни А. Олеськівни.

— Ріжні вістки. Ганді заявив, що зрікається всіх форм пасивного спротиву у боротьбі з англійським урядом за винятком бойкоту; бойкот залишає він на випадок повної невдачі у переговорах з англ. урядом. — Французький премієр міністрів приймав ірляндського премієра Де Валеру; Де Валера мав довші розмови з міністрами; його приймали бенкетом. — Небезпечна і таємна недуга Гайне-Медіна щезає зовсім у Галичині. — У Будапешті виставлене на продаж чудо людської терпеливости: скрипка, зроблена з 10.000 сірників; над нею працювали роками якісь два бідаки. — Цьогорічна мадярська красуня, 17-літня дівчина, що мала нагоду побачити Мадрид, познайомилася там зі своїм земляком, що веде велике фабричне підприємство у півд. Америці і виходить за нього заміж.

— Цікава статистика. Чехословацька преса звертає увагу на велику знижку подруж удовиць і вдівців. Досі вдовиці та вдівці виходили заміж і женилися у більшій скількости, як досі. У 1919 р. 24.500 удівців женилося вдруге і 17.000 удовиць вийшло вдруге замуж. Мин. року було охочих до нового подружжа тільки 10.500 удівців і 5.000 удовиць, хоча загальна сума вдових у Чехословаччині досить поважна — 500 тисяч осіб.

— Великі міста зростають. Великі міста зростають у світі з незвичайною швидкістю. Перед війною було 15 міст з населенням більш 1 міл.; нині є їх уже 29, з того 12 в Европі, 7 в Америці, 7 в Азії і 1 в Африці. Найчисленніше місто Ню-Йорк з 9 міл., за ним іде Льондон з 8 міл. 260 тис., далі Париж з 5 міл., Берлін з 4 міл. 340 тис., Шикаго 3 міл. 880 тис., Москва 3 міл., Шангай 2 міл. 700 тис., Ленінград 2 міл. 400 тис., Осака 2 міл. 450 тис., Буенос Айрес 2 міл. 150 тис., Токіо 2 міл. 130 тис., Філядельфія 1 міл. 570 тис., Ріо де Джанейро 1 міл. 470 тис., Москва більш 1 міл. Стамбул, що мав перед війною 1 міл. 200 тис., має нині 600.000. Зменшилося теж населення Відня, Токіо, Кантону і Гінкову.

— Міжнародній зїзд маріонеткових артистів відбудеться цього року 4. і 5. липня у Люблянї. Реферат про значіння та вагу гри маріонеток матиме проф. Юнджіх Веселі. На зїзді будуть виведені вистави югославянських і чужих маріонеток для публики. Зїзд займеться чисто організаційними справами і вибере нового голову союзу професійних маріонеткових артистів.

— 10.000 авт на вулиці без власників За минулий, 1932 рік, місто Ню-Йорк витратило 114.000 дол., щоби з вулиць усунути і викинути на сміття автомобілі, полишені власниками. Таких возів було 10.251. Їх забирає служба санітарного відділу, на спеціяльні гробовища, палить усе, що можна спалити, а при помочі ацетиленового вогню перепалює на частини залізне знаряддя і забирає їх до перетоплення. У самій дільниці Менгаттан було таких полишених авт 4.500.

— Крокодилячі фарми. В Америці є кілька фарм, що плекають аліґаторів, на яких шкіру є великий попит (м. ін. для виробу дамських торбинок). Велика фарма напр. є в Джексонвіл на Фльориді. Має 6.000 аліґаторів, із яких найбільший важить 1.400 фунтів, а довгий на 13 стіп (4.10 м.). Ловлять їх нічю лясом, осліплюючи електричним світлом. Великий аліґатор їсть денно 50 фунтів конини. Пять місяців зимує в воді. У липні самиця зносить около 60 яєць (на мінуту одно) в яму, випорпану в піску на березі передними ногами, а запорпує хвостом. Із около 90 проц. знесених яєць вилуплюються молоді, які зараз лізуть у воду.

— Міжнародні шахові змагання. У Фолькстон (Англія) почались міжнародні шахові змагання з участю 16 країв: Англії, Зл. Держав, Франції, Італії, Австрії, Бельгії, Швеції, Чехословаччини, Польщі, Данії, Естонії, Мадярщини, Шотляндії, Ісляндії, Латвії та Естонії. Деякі мистці виступають на боці країв, з якими національно мають дуже мало спільного, а користають тільки тимчасовим пашпортом даної держави. Так напр. росіянин Альохін виступає на боці Франції, жид Тартаковер, що виступав уже на міжнародних змаганнях як росіянин, українець і австрієць, тепер приступив до польських шахістів. Точно беручи переможцями виходять особи, а не краї і тому неодин шахіст, примушений обставинами, рахується з тим, „щоби ішов інтерес".

— Віденські стрижії і Африка. Кріза в Австрії спонукує тамошніх громадян придумувати ріжні нові способи заробітку. Один із таких нових способів найшли віденські стрижії, які відкрили, що в ріжних містах Африки, де живуть европейці, великий успіх мають саме віденські стрижії від жіночих зачісок. Від Альжиру до Капштаду — це досить великий простір, щоби на ньому шукати заняття. Коли віденські зачіски поширяться теж між африканськими племенами, тоді всі австрійські піддані зможуть легко найти працю.

— Жінки мадярських послів жалуються. У правильнику мадярського парляменту змінили одну точку: наради перенесли з пополудня на вечір. Це дало привід жінкам послів до голосного протесту. Їхні чоловіки засиджуються до пізної ночі і коли виходять із палкої політичної дебати не завсіди вертаються просто до дому. Вечір — єдиний час господинь, коли вони хотять себе розважити у кіні, театрі, на відвідинах і саме тоді не мають з ким туди піти. Отже мусять сидіти в хаті. Союз жінок мадярських послів звернувся з домаганням до премієра, щоби він вплинув на зміну часу на засідання.

— **Багацтво дому Морганів.** Процес проти світового потентата Моргана, що є найбільшим ворогом Рузвельта, звернув увагу на цього мілїонера, що рішає своїми фінансами про долю урядів, держав і добробут мас. Банковці Моргани істнують 100 літ; збагатилися вперше на американській війні. Перший капітал рідні Морганів створив скромний фармер Йосиф, а його син, Юній, що вмер у 1890 р. залишив уже 10 міл. дол. Розвинув це майно Джон Пієрпонт Морган, званий „Величнім". Найбільші гроші зробив на будові залізниць. У 1895 р. підчас фінансової катастрофи Злуч. Держав, до якої чимало він сам причинився, позичив він урядові 65 міл. дол. У 1901 р. засновує сталевий трест і заробляє на ньому 62 міл. На другий рік уже сидить за столом поруч короля Едварда VII. і цісаря Вільгельма. Перед смертю розпоряджав у готівці 500 міл. дол. Вартість його підприємств була 10 міліярдів. Ця сума перевищала річний дохід 43-ох світових держав і була втроє більша від скількости золота на світі у людських руках. Коли Морган діставав легку простуду і на день переставав цікавитися інтересами, світові біржі почували себе наче підчас морської недуги. „Морган Величній" заробляв міліони і вмів кидати міліонами. Едвард VII дістав у нього коронаційний дарунок — килим за 500.000 дол. Електричне освітлення льондонського собору св. Павла пішло на його кошт. Його бенкети нагадували казкові забави стародавніх володарів, що мали тисячі невільників і неосяжні багацтва завойованих країн. Помер у 76-ому році життя. Його другий син, що перебрав після нього всі інтереси у 46 році життя знову побільшив майно свого батька.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** В суботу 17. ц. м. в год. 19. відбудуться в домівці товариства сходини членів з рефератом д-ра Я. Рудницької-Криштальської: „Засади рентгенотерапії.

— **Свято Евхаристії.** Академічне Душпастирство запрошує П. Т. Студентів усіх високих шкіл у Львові до участи в святочній процесії на Празник Пресв. Евхаристії в неділю 18. червня ц. р. Збірка в год. 8.15 рано в подвірі парохіяльного дому Преображенської церкви при вул. Корняктів 1.

— **Замкнені реколекції для абсольвентів середніх шкіл і студентів усіх високих шкіл у Львові** відбудуться в льокалі Духовної Академії при вул. Коперника 36. Початок 24. червня ц. р. вечором в год. 18.30. Учасників приймають тогож дня до Реколекційного Дому почавши від год. 17. Зголошення приймає Канцелярія Академічного Душпастирства при вул. Сикстуській 39 а. до дня 20. червня ц. р. Приняті повинні мати зі собою коцик, простирало, подушку й ручник.

— **Відчит з астрономії.** Львівська філія Т-ва Приятелів Астрономії повідомляє, що в суботу 17. червня ц. р. в год. 19. веч. в універс. салі Інст. Геольоґ. при вул. Длуґоша 8. відбудеться відчит проф. д-ра Евгена Рибки „Розширювання всесвіту" зі світлинами. Вступ вільний. Гостям раді

З театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: *„ЛЮБКИ"*, песа за 3 дії Б. Ґорчинського.

Найкраще було би промовчати таку виставу. Та вона замітна як клясичний зразок „великоміської" бульварної реклями. Варшавські артисти так повідомляли про свій гостинний виступ: зоря польських сцен, знамениті артисти, „капітальна" песа, грана у Льондові, Парижі та Празі, песа щойно тепер дозволена цензурою і тільки для дорослих, зоря польських сцен у заголовній ролі виступить у небувалих суконях"... Здається, більше обіцяти на один вечір годі. А в дійсности песа — зовсім дилетантська спроба наслідувати французів, що вміють із 3-ох осіб скласти цікаву песу на 3 дії. Песа для дорослих тому, що тільки дорослі мають терпець вислухать таку сентиментальщину. Геройка песи мала невибачний гріх на совісти, що зараз після перших освідчин свого аманта не сказала йому піти за куліси і більше не вертатися.

Ще одна-дві такі реклями і афіші навіть добрих варшавських артистів будемо читати як обяви з цирковими обіцянками. *м. р.*

—o—

ВІДГУКИ ДНЯ.

Ворожка.

Зайшла нині в нашу редакцію циганка-ворожка.

Зовсім не така, як повинна бути: стара, поморщена, з восом на бороді і з бородавкою на носі, з сивими патлами і в лахмітті...

А молода, струнка, з очима як вуголь, з червоними устами під рівним носиком, у квітистій спідниці і з дукачами на шиї.

Одним словом циганка не з „Ой не ходи Грицю", а з „Циганського Барона".

— Паночку, дайте поворожити! — сказала від порога.

Зігнені над скриптами постаті замахали руками. Іди — мовляв — і не перешкаджай...

Але ворожка не вражувалася так швидко. Підійшла до першого з краю...

— Буде пан довго жити, 88 літ.

„Перший з краю" підніс голову і глянув на гостю.

88 літ!.. Хто нині не гляне на людину, яка йому пророчить такий безпамятно довгий вік. Революції, війни, кризи, безробіття — все те перейде, а він буде жити. Вісімдесять вісім літ!..

Глянув на ворожку і всміхнувся. Може до своїх 88, а може до її 16.

А може до тих очей, що горіли під довгими віями як чорні брилянти...

— Дайте руку, поворожу.

Рука ніби нехотячи помандрувала через бюрко.

— Будете мати радість в листа і моц грошей. Єдна пані вас коха, дуже коха. А една вдає, жи коха. Будете мати гості, два... Положіть пів золотого, а скажу секрет

І без секрету варто було положити.

А потім кожному по порядку ворожила те саме. Зміняла тільки краску волосся тої „жи коха" і тої „жи не коха".

На загал згадувала. Хто з нас не має таких двох жінок!.. Краска волосся часом не згоджувалась, але... хто зна?! Може саме нині рано та „жи коха", або та „жи не коха" змінилася у фризієра на бльондину чи брунету! А може одна і друга мала вже давніше штучну краску і ворожка казала правду!...

І решта пророцтв молодої ворожки напевно справдиться. Кожний з нас дістане лист, буде приймати гостей, а одно пророцтво таки зараз сповнилося: казала, що положу пів золотого і я положив.

— Звідки ти дівчино? — питаю.

— Здалека?

— А звідки?

— З Бесарабії.

— Направду?

— Присяйбо!

— А довго будеш у Львові?

— Не знаю.

— Багато вас?

— Шість возів.

Щасливий народ! Нема для нього кордонів, не знає як довго буде на однім місці і куди поїде. Рідний край свій на возах, а душу в скрипці возить. Жінки ворожать, мущини кавазами торгують, а всі разом не признають чужої приватної власности.

Зате признають красу і радість життя і свободу.

Чогож їм ще до щастя треба?!

Напевно не бюрка і пера!...

Галактіон Чіпка.

Дописи.

РОГАТИНЩИНА.

Радикальне свято в честь Франка. Заходом спорт. тов. „Каменярі" у Данильчу відбулося 5. VI. свято-фестин у честь Івана Франка. До вправ стануло 6 гнізд „Каменярів" з поблизьких сіл. Перед прибраною трибуною, де уставлено великий портрет Франка, передефілювали молоді каменярі. Орхестра „Зорі" з Рогатина грала до вправ та до маршу. Свято отворив промовою б. радикальний кандидат на посла п. А. Гривнак. Хорові точки випали бездоганно, ритмічні вправи каменярок хустинами заслуговують теж на похвалу, головнож вправи каменярок з Потока й Данильча. Промова д-ра Дмитрова про Івана Франка була надто демагогічна. Також вражали учасників свята червоні прапори, котрих було більше. Вже переконалися ми, як люди ставляться до червоних прапорів у Чесниках (на фестині), звідки вся публика вернулась. При уладжуванні подібних свят чи фестинів треба на це звернути увагу, щоб оминути немилих інцидентів, як і на цім святі, коли то каменярі з Потока на знак протесту хотіли відїхати домів, аж треба було просити, щоб не було скандалу. Опісля була будова веж під проводом п. Магмета. Свято закінчили каменярки, відспівавши при вправах „Боже великий", а потім орхестра відіграла „Ще не вмерла". Свято випало назагал гарно, але по всім зайшов один немилий інцидент. А саме хтось казав грати танці і люди почали танцювати. Частина публики стала тоді кричати „ганьба" і танці перервано. Вийшов з того несмак і люди розходилися домів з прикрими почуваннями. **D.**

—o—

СПОРТ.

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ТУРИСТИЧНО-КРАЄЗНАВЧОГО Т-ВА „ПЛАЙ" У ЛЬВОВІ.

У дні 6. червня ц. р. відбулися звичайні загальні збори Товариства „Плай" у Львові в салі „Української Бесіди". В мин. році Товариство вело ось-яку діяльність: улаштувало 7 краєзнавчих мандрівок, 2 відчити із споминами та описом мандрівок і 2 виклади. Окремо слід піднести працю спортової секції Т-ва, яка брала живу участь у нашому спортовому житті.

Філії, яких Товариство має 4, а саме: у Стрию, Самборі, Перемишлі й основана в останньому році в Тернополі були доволі діяльні, особливо Перемишль і Самбір. Поведено теж заходи для оснування філії в Коломиї, яка матиме велике поле праці на терені Гуцульщини, а також філії Т-ва у Львові.

В повені чужих видань про наші гори незвичайно приємно відмітити появу мабуть першого на наших землях українського туристичного провідника: „Долиною Опору і Стрия", опрацьованого проф. Е. Ю. Пелеським, що його видано заходами Товариства.

Після оживленої дискусії над звітами і діяльністю Т-ва вибрано новий Виділ у такому складі: голова дир. Д. Коренець, заст. голови д-р К. Паньківський, секретар проф. Тиміш Білостоцький, скарбник Марія Кузмкова, члени: Р. Гузарова, У. Сітницька, Е. Ю. Пелеський, д-р Ст. Старосольський, Ст. Пашкевич, Б. Рак. Провірна комісія: радн. Стеблецький, д-р Степанів-Дашкевичева, д-р О. Тисовський, радн. Чапельський, Тарас Дурбак.

На майбутнє намічено інтенсивну діяльність, як видавання дальших провідників, будову туристичних домівок, відновлення видавництва „Туристика і Краєзнавство", навязання звязків з туристичними секціями наших установ, а також ведення акції у справі поширення мандрівництва і масового зацікавлення цим орґанічним спортом нашого громадянства і молоді.

Секретаріят Товариства міститься при вул. Корняктів ч. 1, III. пов.

УКРАЇНА — БІЛИЙ ОРЕЛ 3:3 (1:1).

Україна у складі: Бутель І; Олійник, Цимбала; Підлісецький, Кіцила, Бутель II; Лапчук, Магоцький, Кльош, Воробець, Максимів.

Україна мала слабий день. Ніодна частина дружини не могла вдоволити. Оборона часто „кіксувала", помічь показала тим разом лише амбіцію, але про добре обдумані подання до нападу не було бесіди. Напад, за винятком останніх 15 хвилин грав слабо, граючи за багато горою, а стрілів майже не було.

З початку Білий Орел атакує, але напад перестрілює багато догідних позицій. В 17 хв. стріляє Магоцький по комбінації з Лапчуком перші ворота. Білий Орел вирівнує у 35 хв. (лівий крайник). В 38 хв. стріл Кльоша боронить воротар.

Вже у 1 хв. по зміні цей самий стріляє лівий лучник для Білого Орла другі ворота. Україна притискає, але напад не може використати догідних позицій. В 22 хв. лівий крайник підвищає вислід на 3:1. Тепер Україна має найліпший час. В 24 хв. стріляє Кльош другі ворота. Напад черно-червоних грає ліпше. В 32 хв. суддя диктує з лінії карного поля вільного за „сфавльовання" Лапчука і Магоцький сильним стрілом вирівнує. Суддював п. Саварин. Видців 400.

УКРАЇНА II. — Білий Орел II. 2:1 (1:0).

Резерва України добула дальші два пункти і змінила своє становище на першім місці в Б-клясі. На перший плян вибилися: Миськів, Микитин, Якимів, Сушко і Косило. Ворота добули Миськів і Лішинський.

ВІДБИВАНКА.

В неділю 18. червня ц. р. відбудеться друга частина розгривок за мистецтво львівської округи у відбиванці. Початок точно в год. 8. рано на площі Сокола-Батька. У змаганнях візьмуть участь дружини: Сокіл-Батько, Тризуб, Плай I., II., III., У. С. С. К. I., II., К. Л. К., Сокіл IV., Сокіл III. I., II. Кожна дружина принесе зі собою сітку і мяч.

ЖІНОЧІ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ ВІДЛОЖЕНІ.

Заповіджені на 18. ц. м. жіночі міжклюбові легкоатлетичні змагання відложено з технічних причин на пізнїше. Дата змагань буде своєчасно подана до відома змагунок. — Український Спорт. Союз.

Листування Редакції.

Вп. М. Юрга в Репеді: Дякуємо за прислане. Ми дістали не тільки від Вас, але й від багатьох інших громадян статті й листи з гострим осудом спричинників жалюгідних подій у часі відслонення памятника Франкові, як і тих українських пресових органів, що після тих подій не вміли чи не хотіли найти хочби одного слова осуду від себе. Деякі з тих статтей і листів підписало більше число людей. Дещо з тих статтей ми вже в „Ділі" помістили, дещо будемо старатися використати при нагоді.

ПАМЯТАЙТЕ ПРО МОГИЛИ УКРАЇНСЬКИХ ГЕРОЇВ!

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Лев Ясінчук: ПОМІЖ МОРЯМИ. Враження з подорожі. Львів, 1933. Стор. 68. Форм. 16°.

о. Д-р Йосиф Боцян, епископ луцький: О. ІСИДОР ДОЛЬНИЦЬКИЙ, духовний отець, літургіст і піснотворець. Друге видання зладив і доповнив о. д-р Йосиф Сліпий. Львів, 1933. Стор. 136. Форм. 16°.

Мгр. Ю. Е. Пеленський: ДОЛИНОЮ ОПОРУ Й СТРИЯ. Туристичний провідник для літників і прогульковців. Львів, 1933. Бібліотека „Плаю" ч. 1. Стор. 68. Форм. 16°.

Д-р В. Терен: УКРАЇНА ПІД ЛИТВОЮ І ПОЛЬЩЕЮ. Історія українського народу. II. частина. Видавництво „Самоосвіта" ч. 43. Яворів — червень 1933. Стор. 40. Форм. 16°.

Dr. M. Richter i Dr. P. Zarwincer: Ustawa o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich. Spółka Wydawnicza „Nowa Palestra". Lwów 1933.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТИ З ЛУГУ, письмо присвячене луговим і січовим справам, просвіті і науці. Ч. 5. Львів, травень 1933. Рік вид. VIII.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО, ілюстрований місячник, орган „Маслосоюзу". Рік VIII. ч. 6. Львів, 1. червня 1933.

СВІТ ДИТИНИ, червень, ч. 11. Зміст: 1. От і скінчився рік шкільний. 2. Що своє то своє. 3. Рано-вранці. 4. Княжич Ярко на риболовлі. 5. Де є князенко. 6. Наш Рідний Край. 7. Петрусь на вакаціях. 8. Всі вчимося англійської мови. 9. Вірочок смакує. 10. Дивна подорож горошка. 11. Гей, скінчилася наука. 12. Зі щоденника Славка Вірного. 13. Літо золото. 14. „Світикові" рисунки. 15. „Жабка".

ДЗВІНОЧОК, ч. 21—22. Липень-серпень.

ЗИЗ, Львів, 5. червня 1933. Ч. 11. Зміст: Фрагмент франкового свята. Смерть сентименту. Жіночі шпильки. „Зиз" крутить „Пата". Нитка Аріядни. Фатальні штани. Фрутті де ля Баюра. Забавка. Кажуть, що... Союз чотирьох. Вечір. Проєкт. Студент на селі. Чесний делю. З рисунками малого Ромця.

„SLOVANSKY PREHLED" č 3—4. Praha 1933.

„ORIENS", dwumiesięcznik poświęcony sprawom religijnym Wschodu. Maj-czerwiec 1933. Wydaje misja wschodnia OO. Jezuitów w Polsce. Kraków.

—o—

Спис жертв

на будову шпиталю ім. Митрополита Андрея.

ВИКАЗ XXXVII.

Зложили: 100 ам. дол. о. крил. Ю. Дзерович, 10 ам. дол. еп. Богачевський, 100 чес. кор. Інститут д-ра Музики, як неприйнятий гонорар від д-ра Оргиньского, Прага.

У золотих: 38 збірка І. Кургана коло церков, Львів, по 30 кооп. Життя, Грусятичі, І. Угрин, Львів, по 25 М. Глушевський, Львів, кооп. Власна Поміч, Задвір'я, рай. молоч. Потелич, кооп., Правда, Гадинківці, 15 дек. ур. Бобрецький, 13 дек. ур. Романів, 11 дек. ур. Бобрецький, по 10 д-р І. Бережницький, Львів, як неприйнятий гонорар д-ра Барвінського, ПСК Золочів, 6 село Чижиків, по 5 В. Децикевич, д-р Л. Максимонько, д-р М. Музика, д-р Я. Криштальська, С. Громницький, Р. Сосновський, М. Стефанівський, О. Подолинська, д-р О. Подолинський, І. Стерпюк, Ю. Мудрак, д-р Лежогубська-Чубата, І. Витковицька (2 рази) усі Львів, К. Котис, Перемишль (3 рази), д-р Полохайло, Любачів, по 4 пар. ур. Збараж (2 рази), І. Березовський, М. Костик, д-р Д. Левицький, о. Д. Лопатинський, д-р С. Фелак, д-р Л. Чаплінський, 3 пар. ур Солонка, по 2 О. Наконечний, Краків, Д. Мороз і М. Заячківський, Львів, о. Волянець, Загірочко, по 1 О. Яртинець, Краків, церква Лішки Дол., пар. ур. Заваліє, Деревляни, Лішки Дол.

На Народній Дім у Луцьку.

склали жертви за вислані цеголки:

1) Левицька і с-ка у Львові — 10 зол., 2) Микола Бегриніський 4, 3) д-р Степан Фелак 5, 4) д-р М. Волошин 4, 5) д-р Гордій Паньчур 5, 6) Іван Борис 4, 7) проф. Фещенко-Чопівський 10, 8) д-р Маріян Паньчишин 20, 9) інж. Ярослав Стефанович 1, 10) д-р Микола Шухевич 2, 11) д-р Ярослав Зубаль 2, 12) інж. Корначевський 5, 13) інж. Евген Гаїв 4, 14) Зенон Дурделло 4, 15) інж. Левицький з Варшави 20, 16) інж. Андрій Палій 4, 17, дир. Мак. Залеський 4), 18) пос. Остап Луцький 4), 19, адв. Роман Дашкевич 1, 20) Михайло Янущ з Вржесьні 5, 21) д-р Мирон Ніжанківський 4, 22) д-р Андрій Жуковський 4, 23) Михайло Терлецький 5, 24) інж. Корнель Кізима 1; 25) Єфрем Плющ 4; 26) Степан Тищенко 5, 27) інж. В. Ковальчук у Познані 10, 28) П. Пиляпівський у Познані 10, 29) адв. К. Паньківський зі Львова 4. Разом зложено по жертв за розіслані цеголки 168 зол.

ВП. Жертводавцям органи управління кооператива „Український Народній Дім" у Луцьку складають сердечну подяку. Одночасно просять усе Українське Громадянство причинитися посильними жертвами до побудування у Луцьку Народнього Дому. Всім жертводавцям, що складають не менше 1 зол., висилаються цеголки з малюнками старовинної Братської церкви й замку Любарта в Луцьку. Пожертви можна надсилати до Земельного Банку Гіпотечного у Львові з допискою: Народній Дім в Луцьку.

Луцьк, дня 27. травня 1933. р.

За Управу: голова *В. Островський.*

За Надз. раду: голова *Л. Кобилянський.*

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 16. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку".

Субота, 17. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку".

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 16. червня год. 8. веч. Театр Механічних Артистів.

Субота, 17. червня год. 8. веч. Театр Механічних Артистів.

Кіна.

АДРІЯ: „Білі ночі".
АПОЛЬО: „В кожній пристані дівчина" (Альб. Прежан).
АТЛЯНТИК: „Земля вічна".
КАСІНО: „Дивоглядн".
КОЛІСЕЙ: „Побіда чорного Джека", ревія „Бо тут кипить забава".
КОПЕРНИК: „Мій приятель, король" (Том Мікс), „Медовий місяць".
МАРУСЕНЬКА: „Мій приятель король" (Том Мікс), „Медовий місяць".
МІРАЖ: „Дівчина з країни бурі".
МУЗА: „Нагана", „Хам".
ПАЛЯС: „Екстаза".
ПАН: „Година з Тобою".
ПАСАЖ: „Пуща".
СТИЛЕВЕ: „Тайна стенотипістки" та ревія.
ХИМЕРА: „Сатана зависти" (Гері Купер).
УТІХА: „Князь Дракуля", ревія: „Ах, ті львовянки!".

Закордонне радіо.

Пятниця, 16. червня 1933.

Братислава (279,3) 18.20 Російські пісні; **Мілано** (331,4) 20.30 Симф. концерт; **Лайпціг** (389,6) 20.20 Нар. пісні; **Білгород** (429,7) 16.00, 22.00 Нар. пісні; **Рим** (441,2) 13.00, 17.30 Вок.-інстр. концерт; **Відень** (518,1) 12.00 Квартет; **Мінхен** (532,9) 20.05 „Лі-Тай-Пе" оп. Франкенштайна; **Будапешт** (550,5) 19.30 Скрипка; **Харків** (937,5) 3.00 Трубна орхестра, 9.30, 15.00 Концерт, 13.50 Радіокомпозиція, 16.20 Спів, 17.30 Трансм. з театру; **Москва** (1000) 17.25 „Травіята" оп. Верді.

Субота, 17. червня 1933.

Кенігсберг (217,1) 11.30 Оп. орхестра, **Братислава** (279,3) 12.40 Концерт; **Бреслав** (325) 20.00 „Лізельот" оп. Кінеке; **Гельсінгфорс** (368,1) 20.15 Фінл. музика; **Лайпціг** (389,6) 20.30 Веселий вечір; **Білгород** (429,7) 19.00 Пісні; **Рим** (441,2) 20.45 Сучасна італ. опера; **Відень** (518,1) 11.30 Капеля, 20.00 Концерт орхестр; **Рига** (525) 17.00 Співацьке свято (260 хорів, 12.000 співаків); **Будапешт** (550,5) 13.30 Циг. орхестра; **Харків** (937,5) 9.00 Гумор і сатира, 13.50 Концерт, 15.00 Літер. авдиція, 19.00 Симф. концерт із Української Фільгармонії.

Львівське радіо.

Пятниця, 16. червня 1933.

12.10, 12.35, 14.55, 15.35, 17.30 Грамофон; 15.15 Грамофон, 30-жена біржа; 16.00 Сальонова орхестра, хор; 16.30 Тенісові змагання Польща—Італія; 17.00 Серед книжок; 18.15 Відчит; 18.35 Спів — Боярпшеменецька. 20.00 Симф. концерт, орхестра, віольончеля; 20.40 Вікенд; 20.50 Пісні; 22.25 Спортові вістки; 22.40 Танкова музика.

Субота, 17. червня 1933.

7.00—8.00 Ранішня авдиція; 12.10, 12.35, 14.55, 15.15, 17.15, 22.20 Грамофон; 15.35 Муз. загадки; 16.00 Авд. для хорих; 16.30 Орхестра, спів; 17.15 Легкий концерт; 17.55 Твори на гавайській гітарі та балалайці; 19.40 „Хвалити Бога, незле" (новеля в діялекті, Васневського); 20.00 Орхестра, спів; 21.00 Огородничі вістки; 21.10 Веч. концерт; 21.30 Шопенівський концерт; 22.00 Авдиція (Норвід); 22.25 Спортові вістки; 22.55 Концерт орхестри мандолістів.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Замкнені реколекції для Студенток відбудуться в днях 23. VI. — 3. VII. 1933 в Інституті СС. Василіянок, Длугоша 17. — Зголошення приймає Управа Марійської Дружини Студенток у Львові, Длугоша 17, вівторок 14—15 год., пятниця 17—18 год. Оплата за удержання 6 зол., евент. знижка. 2112 2—2

Повідомлення. Оцим подаємо до відома загалу українського студентства, що збірка студентів на ювилейне свято Божого Тіла, дня 18. червня 1933 р. відбудеться о год. 8.15 коло Преображенської церкви. — Львів 15. VI. 1933 — **Студентська Репрезентація.** 2471 1—1

Замісць участи в похоронах бл. п. о. Александра Стефановича, зложили Заяці, Перемишль 5 зол. на Рідну Школу.

Цієї неділі, 18. ц. м., в день празника Пресв. Евхаристії відправиться в храмі св. Спаса Архиєрейське Богослуження в год. 8.30 зрана. Коло 10 год. святочний похід до чотирьох престолів на Ринок. На це церковно-народнє свято просимо всі наші Інституції і Товариства прибути корпоративно, а також всіх вірних города Львова явитися на Богослуження і до походу.

Управа Діточої Оселі ім. Митр. А. Шептицького на Остодорі біля Підлютого під опікою Укр. Краєв. Т-ва охорони дітей і опіки над молодю подає до відома, що від 17. липня до 12. серпня ц. р. відбудеться **друга оселя** для дітей від 7—14 року життя. Оплата за повний місячний побут в оселі тільки 49 зол. Великий досвід проводу оселі, лікарська і педагогічна опіка та незвичайно здорова околиця дають запоруку успішного відпочинку для дітвори.

Останні зголошення приймаємо найдальше до 8 липня ц. р.

Письменні зголошення й оплати слати на адресу: Зенон Котович, Львів, Личаківська 18, II. п., а устно подаємо інформації в ред. часоп. „Вогні", Львів, Корнякта ч. 1, II. п. (коло Преображенської церкви) кожного дня від год. 17 до 19 крім неділь і свят.

Управа Діточої Оселі ім. Митр. А. Шептицького.

ЦІНА ЗБІЖЖЯ.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	30·—	30·50
Пшениця збірна	27·75	28·25
Жито одноціле	16·—	16·25
Жито збірне	15·—	15·50
Ячмінь двір. одноцілий	13·75	14·25
Ячмінь на мливо	11·25	11·75
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	10·—	10·50
Кукурудза краєва	13·75	14·25
Бараболи промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	13·—	14·—
Фасоля краса (з мішк.)	12·—	13·—
Горох лів-Вікторія	18·—	20·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	10·50	11·—
Вика чорна	6·50	7·—
Вика сіра	6·—	6·25
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	13·—	13·50
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·25	8·50
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	8·—	8·25
Висівки пшеничні	7·75	8·—
Пшоно	24·—	26·—
Просо краєве	15·—	15·50
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. за	70·—	72·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	31·50	32·—
Пшениця збірна	29·25	29·75
Жито одноціле	17·50	17·75
Жито збірне	16·50	17·—
Ячмінь на мливо	12·75	13·—
Овес збірний	10·50	11·—
Мука пшен. люксусова	61·50	62·—
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	32·—	32·50
Висівки житні	8·25	8·50
Висівки пшеничні	9·—	9·25
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	32·—	34·—
Пенцак ч. 10	23·—	25·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ":

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 15. VI.: масло —.—, молоко 15 сот., сметана 50 сот., яйця 2.40. Тенденція на всі артикули слаба. Масло від 9. до 14. VI. по 1.90 зол.

З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло" За редакцію відповідає Олександер Костик.